

НАСТОЯЩОТО ВЕЛИЧИЕ НА ХРИСТОС

Дейвид Уилкерсън

10 Юли 1989

„Непрестанно благодаря Богу за вас и ви споменавам в молитвите си, дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство, и колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите; сила, която е според действването на могъщата Негова мощ, с която подействува в Христа, когато Го възкреси от мъртвите и Го тури да седне от дясната Си страна на небесата” (Ефесяни 1:16-20).

Молитвата на Павел за Църквата беше следната: „Нека Бог да ви разкрие не само миналото, но и сегашното величие на Христос.”

Църквата изпитва голяма почит към Христос, който ходеше по земята, Галилейският Исус, синът на Мария, учител и чудотворец. Ние никога не се уморяваме да чуваме и разказваме за величието на Исус от Назарет - как той гонеше демони, устояваше на всички изкушения, отваряше очите на слепите, отпушваше ушите на глухите, караше парализираните да скачат, възстановяваше изсъхналите ръце, изцеляваше проказата, превръщаше водата във вино, хранеше множествата с няколко хляба и риби, и възкресяваше мъртвите!

Въпреки това, в един момент от историята, ние поставихме ограничения на този велик, могъщ и чудотворен Спасител! Развихме богословие, което Го прави господар над духовното, но не и над физическото. Например, ние вярваме, че Той може да прости греховете ни, да успокои нервите ни, да облекчи вината ни, да ни даде мир и радост, да ни предложи вечен живот т.е. всичко, което принадлежи на невидимия свят. Но, не много от нас Го познават като Бог на естественото; Бог на всекидневните ни дела; като Бог на децата ни; Бог на работните ни места; Бог на сметките, които плащаме; като Бог на нашите домове и бракове.

Павел казва, че се нуждаем от откровение за силата, която Христос е имал, след като е възкръснал от мъртвите. Дори и сега, Исус седи от дясната страна на Бог, Който притежава цялата власт на небето и земята “ и е покорил всичко под нозете Му” (Ефесяни 1:22).

Докато се молах наскоро, Светият Дух говори нещо силно в сърцето ми. Той каза: „Исус никога не е бил по-силен, отколкото е сега!” Наистина, Писанието казва: „Той е далеч по-горе от всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, от което се именуват, не само в тоя свят, но и в бъдещия” (Ефесяни 1: 21). Ако ние наистина вярваме в това, последствията за нас са прекрасни.

Христос от Галилея никога не изостави мъртвите

Този, Който победи смъртта, има цялата власт. И нямаше по-голямо доказателство за властта на Христос на земята, от тези, които Той възкреси от мъртвите. „Защото, както Отец възкресява мъртвите и ги съживява, така и Синът дава живот на тези, които Той пожелае” (Йоан 5:21). Исус ясно твърдеше, че има власт над смъртта. Той дори казва за Себе Си: „Аз съм възкресението и животът” (Йоан 10:25), и го доказва!

Наистина ли вярваме думите на Исус? Той казва: „Истина, истина ви казвам, иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят. Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си” (Йоан 5:25-26).

Исус не говори само за последното възкресение; Той също описа Своята сегашна сила да възкреси всички, които са починали - настоящата сила да ни залее с живота Си. Вижте, всеки от нас има тайно гробище в живота си – някой или нещо, от което отдавна сме се отказали. Ние сме го погребали и върху надгробния камък сме изписали датата на неговата смърт!

Една скъпа наш позната ни разказа как отишла на дипломирането на децата си. Наред с всички роднини, които присъствали, нейният бивш съпруг (който я бил напуснал преди години заради друга жена) трябвало да бъде там. Самият брак бил невъзможен за възкресяване, тъй като той имал друга жена за съпруга. Въпреки това, Бог водел нашата позната да се върне до гроба на брака си и да се моли за спасението на бившия си съпруг и жена му! Тази жена не се отказала от духовно мъртвите хора.

Друг скъпа сестра в Христос имаше съпруг, който я напусна преди години. Сега човекът живее изгубен в сериозен грях. Ако някога е имал добър брак, там сега стои надгробен камък. Тя също трябваше да се научи, че Исус никога не изоставя мъртвите. Не, че иска мъжът ѝ да се върне (всъщност той може никога да не се върне), а по-скоро желае той да възкръсне от смъртта на греха. Тя не изостави мъртвите, защото ние служим на един Бог с настояща власт да възкресява!

Един пастор ми писа и разказа тъжна история: прибрал в дома си освободен затворник - човек, който изглеждал като покаял се. След няколко месеца, пасторът се прибрал и намерил жена си и осъдения да оскверняват собственото им брачно легло. Пасторът и съпругата му вече имали две деца, но сега жената била бременна с дете от осъдения, който даже избягал от дома им.

Каква мъка преживява този пастор! Той се притесняваше от СПИН. Едва успявал да издържа двете си деца, а ако остави жена си при себе си, не знае как ще се справи. Той ми писа: „Накъдето и да се обърна - задънена улица. Изглежда напълно безнадеждно, без никакъв изход”.

Познавам един баща, който жалее за 16-годишната си дъщеря, която в миналото беше толкова невинна и любвеобилна. Сега тя е пристрастена към наркотиците и броди по улиците, за да продава тялото си. Тя е съсухрена, с морала на котка от уличната алея. Баща ѝ

я обича толкова много, но сега това дете е полумъртво - всъщност повече мъртво, отколкото живо!

Той плаче над снимката ѝ от гимназията, спомняйки си за дългите разходки и разговорите, на които се наслаждавали заедно. За съжаление, той се отказал от всякаква надежда. Сега всичко, което очаква е, онова страшно нощно телефонно обаждане, което да му съобщи, че трябва да дойде в моргата и да идентифицира тялото на младата си дъщеря.

Всички тези жертви на опустошителното действие на дявола, очевидно имат основателна причина да се откажат от любимите си хора и да ги сметат за мъртви. Но, Исус никога не се отказва от мъртвите! Той вдъхва живот в смъртта. Всичко, от което някога ще се нуждаем е Неговото Слово, Неговия дъх - и това, което е мъртво и в безнадеждност, ще оживее отново.

Друг скърбящ баща, на име Яир, дойде при Исус, за да Го помоли за изцелението на умиращата си дъщеря: „И дохожда един от началниците на синагогата, на име Яир, и като Го вижда, пада пред нозете Му, и много Му се моли, казвайки: ‘Малката ми дъщеря бере душа; моля Ти се да дойдеш и положиш ръце на нея, за да оздравее и да живее.’ И Той отиде с него; и едно голямо множество вървеше подире Му, и хората Го притискаха.” (Марк 5:22-24).

Този човек, Яир, представлява по-голямата част от християните. Подобно на Яир, ние знаем, че Христос е нашата единствена надежда и във време на криза, тичаме към Него, падаме при нозете Му и търсим Неговата милост и помощ.

Яир имаше добра мярка вяра. Той помоли Исус „да дойде и положи ръце на нея, за да оздравее и да живее” (стих 23). Това беше потвърждение на истинската вяра: „Господи, всичко, от което тя се нуждае, си Ти. Ти имаш цялата власт! Можеш да ѝ поправиш да умре!”

В отговор на вярата на този човек, „Исус отиде с него” (стих 24). Очевидно, разбитото сърце на Яир беше изпълнено с голяма надежда. Но, една ужасна мисъл може би го поразил: “Какво ще стане, ако закъснеем? Чудесно е да имаш Исус на своя страна, но ни трябва време! Имаме нужда от Исус и от време!”

Ако Яир знаеше кой беше наистина Исус: „възкресението и животът,” той би могъл да си почива и каже на притесненото си сърце: “Исус е отвъд пределите на времето! Не ми е нужно повече време, нуждая се само от Него”!

Само вяра до момента на смъртта не е достатъчна!

Исус позволи времето да изтече, защото Той иска Неговите последователи да имат вяра във възкресенската Му сила - вяра, която отива отвъд безнадеждността, отвъд дори смъртта! Номиналните вярващи, които стояха при леглото на малкото момиченце, имаха ограничена вяра – докато все още беше останал малко живот и малко надежда, Исус бе желан и необходим.

Най-вероятно тези хора си казаха: „Да, Исусе, ние вярваме, че Ти си великият лекар, великият лечител. Няма нищо невъзможно за Теб. Знаем, че имаш цялата власт. Но, молим

Те, побързай, защото тя може да умре всеки момент! След това няма да имаме нужда от Теб! “

Каква вяра е това? Това е вяра само до точката на смъртта. Тя вярва само до гроба. Когато обстоятелствата изглеждат така, сякаш всичко е загубено, тази вяра умира.

И както се оказа, малкото момиче умря. Виждам как хората мерят пулса ѝ и обявяват смъртта ѝ. Колкото и малко вяра да имаха, тя вече си отиде. Първото нещо, което трябваше да направят по погребението, беше да уведомят лечителя, че от Него повече няма нужда. Те изпратиха посланик да каже: „Дъщеря ти е мъртва! Защо вече затрудняваш Учителя?“ (Марк 5:35).

Тези думи изглеждаха така категорично окончателни: „Дъщеря ти е мъртва!“ Дали тези думи кънтят в ушите ти: „Бракът ти е мъртъв - не занимавай Исус!“, „Служението ти е мъртво - не занимавай Господа!“, „Детето ти е мъртво в греха - не занимавай Христос!“, „Взаимоотношенията с любимия ти са мъртви!“

Тези плашещи думи не означават абсолютно нищо за Исус. Той никога не се отказва от мъртвите! Той е възкресеният живот. Най-добрият превод на стих 36 от гръцки е: „Исус, като сякаш не чу казаното, каза на началника на синагогата: ‘Не бой се, само вярвай.’“

Чуйте съмнението в тези думи: „Защо притеснявате Учителя?“ С други думи: „Защо да чакаме, след като всичко приключи? Свършен факт е вече. Оставете Го намира.“ Но, нито един проблем, нито един човек може да бъде над Исус!

Ако беше послушал тези съмнения, Яир щеше да каже на Исус нещо такова: „Благодаря ти, Господи! Знам, че имаш добри намерения. Може би щеше да е по-добре, ако жената с кръвотечението не се беше допирала до полата на дрехата Ти и не беше Те забавила. Аз наистина имах вяра, знаех в сърцето си, че ако Ти беше дошъл, докато все още дишаше, тя никога нямаше да умре“.

Това е, което Мария каза на Исус, след като Лазар почина. „Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми“ (Йоан 11:32).

Помислете за вярата, която Лазар, съседите и приятелите му имаха - вяра, която стигаше само до момента на смъртта: „А някои от тях рекоха: ‘Не можеше ли Този, Който отвори очите на слепеца, да направи така, че и този да не умре?’“ (11:37) Нито Мария, нито Марта, нито един човек при гроба, имаше вяра в Христа като възкресител. За тях Исус беше силен и много нужен, но само до момента на смъртта.

„Те Му се присмиваха.“

Каква ужасна сцена настъпи в къщата на Яир. Аз съм дълбоко раздразнен, когато чета какво се случи, когато Исус пристигна там. Имаше пълно объркване, съмнение, страх и ридание. Всички действаха така, сякаш Исус не беше нищо друго, освен един опечален, който идваше

да отдаде последна почит. Мога да чуя как си казват: „Е, поне е достатъчно учтив, за да дойде на погребението. По-добре късно, отколкото никога!“

Марк 5:38-40 гласи: „И като дохождат до къщата на началника на синагогата, Той вижда вълнение и мнозина, които плачеха и пищяха много. И като влезе, каза им: ‘Защо правите вълнение и плачете? Детето не е умряло, а спи.’ И те Му се присмиваха.“

Възлюбени, нека ви кажа защо има толкова много притеснение в живота ви, толкова много тъга и скръб: защото не вярвате, че Исус може да възкреси това, което е мъртво. Не вярвате, че Исус знае какво прави. Не вярвате, че Той има животворен план. Мислите, че е дошъл твърде късно, и че нещата са отишли твърде далеч. Не мога да повярвам, че Исус все още работи върху това, от което вие вече сте се отказали.

Там, където стоя сега, аз поглеждам тези съмняващи се хора и ми се иска да изкрещя. „На какво се смеете? Защо се отказате? Почакайте! Доверете Му се! Той може да я възкреси! Той иска да я възкреси! Такъв е бил Неговият план през цялото време.“ Питам се, това ли е молещата се тълпа, която чакаше Исус да дойде, казвайки: „Той е отговора“? Сега, те Му се смеят и Го пренебрегват. За тях Той е просто един човек.

Но, ние сме също толкова виновни, както и тези присмиватели. Ние също викаме към Бога в нашите проблеми, настоявайки да ни отговори, преди да е станало твърде късно. След това, когато отговорът не дойде, ние се превръщаме в оплаквачи. Треперим пред силата на дявола, сякаш демоните са завоювали победата, сякаш Исус е загубил, а дяволът спечелил!

Нещата често се влошават и най-накрая казваме: „Това е! Твърде късно е. Всичко свърши. Поради една или друга причина, Господ е избрал тази ситуация да се случи. Той няма да ме спаси в нея.“

Не е достатъчно да Го обичаме, да Му служим и да Му се покланяме само до момента на безнадеждност. Ами ако Му се доверим сега, когато всяка надежда си е отишла? Когато изглежда сякаш никога няма да си намерим работа? Или, когато сме затрупани от всички страни и по човешки изглежда невъзможно да се продължи напред?

А какво щеше да стане, ако Исус се появи в сегашното ти положение? Какво ще намери Той? Как ти ще реагираш? Все още ли скърбиш? Дали сърцето ти е още смутено? Дали ще Му кажеш: „Господи, положението изглежда безнадеждно. Бях на път да се откажа, но Ти си същия днес, както беше и в къщата на Яир. Ти може да излекуваш този проблем. Можеш да вдъхнеш живот в смъртта.“

Когато Исус , най-накрая извърши твоето чудо, ти ще бъдеш отвън с присмивателите или вътре сред кръга на верните Му?

„Но Той (Исус) като изкара навън всичките, взема бащата и майката на детето (вярващите), и ония, които бяха с Него, и влиза там гдето беше детето“ (Марк 5:40). Те бяха там, за да видят Неговото дело. Това е мястото, където искам да бъда: вътре - от страната на вярата!

Исус никога не е желал повече да покаже Своята сила, отколкото в този момент!

Исус никога не е бил по-силен, отколкото е сега. Нашата вяра трябва да отиде отвъд прага на смъртта. Тя трябва да погледне в лицето всичко, което е мъртво и да обяви: „Исус никога не се отказва от мъртвите!“ Ние никога не бива да се отказваме от някого или нещо, без значение колко безнадеждна изглежда ситуацията.

Забележете, че при Яир и дъщеря му, Господ не се интересуваше да покаже Своята сила на невярващите. Всъщност, в тази стая, Той им каза: „Никой не трябва да узнае“ (стих 4:3). С други думи: „Не им казвайте това, което видяхте - чудото е за нас, които сме в тази стая.“

Тези, които притежават непоколебима вяра, са тези, които участват в славното проявление на възкресенската сила на Христос. Само вие и Господ ще знаете всяко интимно дело. Той ще ви удиви, ще ви развълнува. Той ще ви покаже Своята слава!

Сегашното величие на Христос може да бъде обобщено в един силен стих: „В Него бе животът“ (Йоан 1:4). Той беше и сега е – даващ енергия живот. Той притежаваше живота. Исус се обновяваше постоянно, като черпеше от тайния резервоар на това, което никога не се изчерпва. Той никога не се изморяваше от тълпите, които се притискаха в Него. Никога не показваше липса на търпение.

Когато призова учениците Си да дойдат настрана за известно време, за да си починат, те отидоха на тихо място от другата страна на езерото. Но тълпи Го чакаха и там. Нито веднъж Той не каза: „О, не! Това са онези проблемни хора, с техните глупави оплаквания и въпроси. Това ще свърши ли някога?“ Вместо това, Той видя народа и почувства състрадание. Той получаваше енергия чрез Духа и отиваше да работи. Имаше дни на труд, нощи на молитва и дори време за малки деца!

В момент на умора, Той спря да си почине при един кладенец, но една изгубена жена се нуждаеше от помощ. Още веднъж Той получи прилив на енергия. Учениците Му дойдоха отново и намериха своя Учител така отпочинал, толкова освежен! „А Той им рече: ‘Аз имам храна да ям, за която вие не знаете’“ (Йоан 4:32). Това е тайната енергия на възкресения живот!

Често се чувствам като изтощен акумулатор на автомобил. Ако оставите светлините твърде дълго време, всичко, което ще получите на следващия ден е страховития шум: Ъ-р-р-р. . . Ъ-р-р! - дразнещият звук на една неработеща машина.

Знам, че нещо не е наред с вяращите днес, защото ни е обещан същия енергизиращ живот на Христос. „И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас“ (Римляни 8:11).

Колко ясно е посочено в Писанието, че Светият Дух живее в нас, за да дава постоянен живот. Бог е предоставил Своята собствена енергия, за да дойде в нашите смъртни тела и да ни

даде физическа сила. „И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления” (Колосяни 2:13).

Пълни ли сте със Святия Дух? Тогава, чрез вяра уловете новия живот и енергия, „тъй щото младостта ти се подновява като на орел” (Псалм 103:5). Тит също говори за това „обновяване на Светия Дух” (Тит 3:5).

Благодаря на Бога за настоящото величие на нашия Господ Исус Христос! Използвайте го чрез вяра - и ходете във възкресения живот и сила!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Present Greatness of Christ](#) / [Настоящото величие на Христос](#)